Súd:	Krajský súd Žilina
Spisová značka:	10Co/634/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu:	5310207655
Dátum vydania rozhodnutia:	30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Róbert Urban
ECLI:	ECLI:SK:KSZA:2016:5310207655.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Urbana a sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci navrhovateľa Ing. P. Q., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Q. XXX, A. W., právne zastúpeného advokátom JUDr. Dušanom Repákom, so sídlom W., O. XX, proti odporcom: 1/ SITA Slovenská tlačová agentúra, a.s., so sídlom Bratislava, Mýtna 15, IČO: 35 745 274, zastúpenému spoločnosťou Elby, s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 45, 2/ Petit Press, a.s., so sídlom Bratislava, Lazaretská 12, IČO: 35 790 253, právne zastúpenému Advokátskou kanceláriou DEDÁK & Partners, s.r.o., so sídlom Bratislava, Mlynské Nivy 45 a Advokátskou kanceláriou Tomáš Kamenec, s.r.o., so sídlom Bratislava, Špitálska 43, 3/ LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, so sídlom Banská Bystrica, Námestie SNP 8, IČO: 36 038 351, právne zastúpený advokátom JUDr. Dušanom Paulíkom, so sídlom W. W., O. XX, o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy, na základe odvolania odporcu 3/ proti Okresného súdu Čadca č. k. 6C/157/2010-461 zo dňa 17. apríla 2014, v spojení s opravným uznesením č. k. 6C/157/ /2010-486 zo dňa 22. januára 2015 a doplňujúcim rozsudkom č. k. 6C/157/2010-503 zo dňa 16. júna 2015 takto

r o z h o d o l :

Rozsudok okresného súdu z r u š u j e vo výrokoch o uložení povinnosti odporcovi 2/ na náklady odporcu 3/ uverejniť ospravedlnenie na webovom portáli <http://www.sme.sk>, o uložení povinnosti odporcovi 3/ zaplatiť navrhovateľovi náhradu nemajetkovej ujmy 8.298,48 eur a vo výroku o náhrade trov konania a v rozsahu zrušenia mu vec v r a c i a na ďalšie konanie.

Rozsudok okresného súdu z o s t á v a n e d o t k n u t ý vo výrokoch o zamietnutí návrhu na uloženie povinnosti odporcovi 1/ uverejniť ospravedlnenie na webovom portáli <http://www.webnoviny.sk> a <http://www.tasr.sk>, o zamietnutí návrhu na uloženie povinnosti (bezprostredne) odporcovi 2/ uverejniť ospravedlnenie na portáli <http://www.sme.sk> a o zamietnutí návrhu na uloženie povinnosti odporcom 1/ a 2/ zaplatiť navrhovateľovi náhradu nemajetkovej ujmy každý po 8.298,48 eur.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh na uloženie povinnosti odporcovi 1/ uverejniť ospravedlnenie navrhovateľovi na internetovom portáli <http://www.tasr.sk> (v ďalšom texte internetové portály budú označované len vo forme www.xxx.sk), keď akceptoval tvrdenie odporcu 1/, že nie je prevádzkovateľom dotknutého portálu. Súčasne však konštatoval „spoluzavinenie“ odporcu 1/ na zásahu do práv navrhovateľa. Vzhľadom na „postavenie odporcu 1/ v sústave informačných prostriedkov považoval za postačujúce prejednanie tejto veci pred súdom“ a zamietol voči nemu návrh i v časti o uloženie povinnosti zaplatiť navrhovateľovi nemajetkovú ujmu. Doplňujúcim rozsudkom okresný súd zamietol návrh tiež v časti o uloženie povinnosti odporcovi 1/ uverejniť ospravedlnenie navrhovateľovi na portáli www.webnoviny.sk <http://www.webnoviny.sk>. V tejto spojitosti uviedol, že odporca 1/ zverejnil informácie poskytnuté „oprávneným a to spoločnosťou Lesy SR prostredníctvom ich riaditeľa“. Zdôraznil, že „otázka skutočnosti, ktorá bola predmetom zverejnenia z dôvodov, ktoré v priebehu konania odporcovia uvádzali, nemohla byť riadne preverená a preto za obsah zverejnených článkov zodpovedá odporca 3/“.

2. Vo vzťahu k odporcovi 2/ okresný súd v napadnutom rozsudku tomuto uložil povinnosť zverejniť na náklady odporcu 3/ ospravedlnenie na portáli www.sme.sk <http://www.sme.sk> rovnakým písmom ako pôvodný článok s názvom „Riaditeľ smolenického závodu lesov SR skončil“; odporcovi 3/ zároveň uložil povinnosť zaplatiť titulom nemajetkovej ujmy navrhovateľovi sumu 8.298,48 eur. Vychádzal z toho, že v demokratickej spoločnosti pred zverejnením informácie, že akákoľvek osoba je nečestná a skorumpovaná, musí byť takáto informácia predmetom preskúmania; „v opačnom prípade sú média určitým politickým nástrojom, čo nekorešponduje s obsahom práva na slobodu tlače“. Na základe Ústavného zákona č. 357/2004 Z.z. mal za to, že navrhovateľa nemožno považovať za osobu, ktorá „je povinná trpieť kritiku v súvislosti so zamestnaním a nemôže byť obmedzovaná kritikou médií spôsobom difamačného charakteru absolútne“. Okresný súd konštatoval, že zo záznamov o kontrolách v rokoch 2006 a 2010 vyplývajú len drobné porušenia a odporcovia nepreukázali, že bol podaný podnet na príslušné orgány pre podozrenie z trestnej činnosti majetkovej povahy. Nadväzne uzavrel, že zverejnené informácie sú nepravdivé a difamačné. „Najväčšia zodpovednosť“ za takéto správy je na strane odporcu 3/, ktoré mu uložil aj povinnosť poskytnutia náhrady nemajetkovej ujmy, pričom výšku požadovanú navrhovateľom považoval za primeranú, lebo tento má problém nájsť si prácu primeranú predchádzajúcemu pracovnému zaradeniu.
3. Doplňujúcim rozsudkom - zhodne ako vo vzťahu k odporcovi 1/ a portálu www.webnoviny.sk <http://www.webnoviny.sk> - zamietol okresný súd návrh v časti o uloženie povinnosti (bezprostredne) odporcovi 2/ uverejniť ospravedlnenie na portáli www.sme.sk <http://www.sme.sk>. Totožnými boli i dôvody takéhoto postupu t.j., že išlo len zverejnenie informácií poskytnutých oprávnenou osobou. O trovách konania rozhodol tak, že uložil odporcom 1/ až 3/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť titulom ich náhrady navrhovateľovi sumu 4.009,07 eur, ktorú výšku bližšie zdôvodnil.

4. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote vo výrokoch, ktoré ho dotýkali, podal odvolanie odporca 3/, ktorý sa domáhal ich zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie. Namietal, že nebolo rozhodnuté o celom predmete konania (uloženie povinnosti odporcom 1/ a 2/ uverejniť ospravedlnenie na portáloch www.webnoviny.sk <http://www.webnoviny.sk> a www.sme.sk <http://www.sme.sk>). Zároveň okresný súd rozhodol o niečom, čo nebolo predmetom konania, čím prekročil návrh navrhovateľa a v konečnom dôsledku odňal odvolateľovi možnosť konať pred súdom. Navrhovateľ sa totiž domáhal majetkovej (a nie nemajetkovej) ujmy. Odporca 3/ celkovo označil napadnuté rozhodnutie za zmätočné, arbitrárne a nepreskúmateľné. Uvedené platí aj o výške navrhovateľovi prisúdenej nemajetkovej ujmy, vo vzťahu ku ktorej okresný súd konštatoval iba primeranosť tejto požiadavky navrhovateľa. Rovnako nie je zrejmé, na základe čoho pochybenia vyplývajúce z protokolov o kontrole z 30.7.2010 a 18.8.2010 okresný súd vyhodnotil ako „drobné“.
5. Odvolateľ uviedol, že podľa samotného navrhovateľa rozhodujúcim faktorom pre uplatnenie nároku i voči odporcovi 3/ bol výsluch svedka Ing. Q., ku ktorému však došlo ešte v štádiu, kedy odporca 3/ nebol účastníkom konania, a teda nemohol tomuto svedkovi ani klásť otázky. Návrh odvolateľa na zopakovanie výsluchu menovaného bol pritom okresným súdom zamietnutý. V spojitosti s dokazovaním výsluchmi svedkov poukazoval na zainteresovanosť časti svedkov (najmä príbuzných navrhovateľa) na výsledku sporu. Zároveň zdôraznil, že viacerí svedkovia vypovedali o tom, že v dôsledku namietaných článkov postoj k navrhovateľovi nezmenili, resp. že obsahom článkov neverili. Predovšetkým - v súvislosti s tvrdenou nemožnosťou zamestnať sa - odporca 3/ zdôrazňoval, že to bol sám navrhovateľ, kto inicioval ukončenie pracovného pomeru dohodou.
6. Odvolateľ trval na tom, že v súdenom prípade nie je splnená ani jedna z podmienok pre úspešné uplatnenie práva na ochrany osobnosti. Ak sa navrhovateľ domnieval, že informácie zverejnené odporcami 1/ a 2/ nezodpovedajú výsledkom kontroly, potom ide o zrejmý exces Mgr. L. (vtedajší hovorca) alebo Ing. Q. (vtedajší generálny riaditeľ), za ktoré odporca 3/ nezodpovedá. Pokiaľ mal okresný súd za to, že práva navrhovateľa boli porušené všetkými odporcami, nie je zrejmé, prečo ospravedlnenie na portáli www.sme.sk <http://www.sme.sk> má byť zverejnené na náklady odvolateľa. Zároveň tvrdil, že na portáli www.sme.sk <http://www.sme.sk> nebol zverejnený článok „Riaditeľ smolenického závodu lesov SR skončil“; takže je problematická vykonateľnosť výroku ukladajúce povinnosť zverejniť ospravedlnenie „rovnakým písmom ako pôvodný článok“. Navyše išlo o portál www.ekonomika.sme.sk <http://www.ekonomika.sme.sk>, a nie www.sme.sk <http://www.sme.sk>.
7. Napokon odvolateľ namietal aj výrok o náhrade trov konania. Prioritne poukazoval na to, že do konania vstúpil až uznesením doručeným 17.12.2012, preto rozhodne nemôže znášať trovy konania za obdobie, kedy účastníkom konania nebol.

8. Navrhovateľ žiadal rozsudok okresného súdu potvrdiť. Uviedol, že nepresnosti vo výroku napadnutého rozsudku je namieste odstrániť vydaním doplňacieho rozsudku. Námietka týkajúca sa (ne)majetkovej ujmy je vyložené účelovou, keďže ide o zrejmú chybu v písaní, pričom z celkového priebehu konania bolo zrejmé, že v danej časti je predmetom konania nemajetková ujma. Vzhľadom na časové súvislosti nemôže (ani teoreticky) byť predmetný nárok na nemajetkovú ujmu voči odporcovi 3/ premlčaný. Podľa navrhovateľa sa okresný súd dostatočne zaoberal kritériami pre priznanie nemajetkovej ujmy. Zároveň (len) konajúci súd rozhoduje o rozsahu dokazovania, preto nebolo odvolateľovi odňaté právo konať pred súdom v súvislosti s nevykonaním opakovaného výsluchu Ing. Q..
9. Navrhovateľ odmietol tvrdenia o účelovosti výpovedí svedkov, ktorými boli jeho príbuzní. Pokiaľ v konaní o ochranu osobnosti je nutné posúdiť dopad zverejnených/ /namietaných informácií na osobnosť dotknutého subjektu (predovšetkým na jeho rodinný život), je logickým vykonanie dokazovania práve výsluchom (blízkych) príbuzných. Nepopieral, že skončil pracovný pomer dohodou, ale išlo o dôsledok negatívnych postojov spolupracovníkov vyvolaných publikovanými nepravdivými informáciami. Navrhovateľ zdôraznil, že neboli vykonané žiadne kroky k vymáhaniu škody údajne spôsobenej počas výkonu jeho funkcie riaditeľa Odštepného závodu Smolenice. Nepresné uvedenie názvu pôvodného článku na portáli www.sme.sk <http://www.sme.sk> označil iba za chybu v písaní. Doplnil, že portál www.ekonomika.sme.sk <http://www.ekonomika.sme.sk> je len kategóriou označeného portálu a nie samostatnou doménou; tou je práve www.sme.sk <http://www.sme.sk>. V tejto spojitosti však navrhovateľ zároveň nepovažoval odporcu 3/ za „aktívne legitimovaný subjekt na podanie odvolania“ vo vzťahu k výroku ukladajúcemu odporcovi 2/ zverejniť ospravedlnenie na náklady odporcu 3/. Keďže odporca 3/ vstúpil do konania, stal sa „riadnym účastníkom konania“, je preto - podľa navrhovateľa - správne uloženie mu povinnosti znášať náhradu trov aj za obdobie pred jeho vstupom do konania.

10. Ostatní účastníci zostali v odvolacom konaní nečinní.

11. Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu vymedzenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p. (z toho titulu zostali nedotknuté odvolaním nenapadnuté výroky o zamietnutí návrhu na uloženie povinnosti odporcovi 1/ uverejniť ospravedlnenie na portáloch www.tasr.sk <http://www.tasr.sk> a www.webnoviny.sk <http://www.webnoviny.sk>, odporcovi 2/ na portáli www.sme.sk <http://www.sme.sk> a o zamietnutí návrhu na uloženie povinnosti odporcom 1/ a 2/ zaplatiť navrhovateľovi titulom náhrady nemajetkovej ujmy každý po 8.298,48 eur) a bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) v preskúmavanej časti rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátiť na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 1 písm. f/, ods. 2 O.s.p., keď prihliadol i na vady konania v zmysle § 212 ods. 3 O.s.p.
12. Bezprostredne na tomto mieste je nutné konštatovať, že pokiaľ povinnosť odporcovi 2/ zverejniť ospravedlnenie na ním prevádzkovanom portáli www.sme.sk <http://www.sme.sk> bola uložená na náklady odporcu 3/, je odporca 3/ účastníkom oprávneným napadnúť odvolaním i dotknutý výrok. Je totiž nepochybné, že daný výrok sa ho dotýka a je ním odporcovi 3/ spôsobená ujma - zasiahne do jeho majetkovej sféry. Len na okraj krajský súd dodáva, že sa nejedná o otázku aktívnej legitimácie na podanie odvolania, ale o otázku subjektívneho oprávnenia podať odvolanie.

13. Odvolací súd vyhodnotil námietku odporcu 3/ o nepreskúmateľnosti a zmätočnosti napadnutého rozsudku (v spojení s oprávneným uznesením a predovšetkým dopĺňacím rozsudkom) za dôvodnú. Nejde len o množstvo nepresností (v nerozhodnutí o celom predmete konania prvotným rozsudkom, v rozhodovaní o majetkovej, resp. nemajetkovej ujme, o uložení opravy rovnakým písmom ako pôvodný článok, ktorý na dotknutom portáli nebol vôbec publikovaný atď.), ktoré v plnej miere akceptuje i samotný navrhovateľ, ale o zásadné nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku bránia nielen vykonaniu náležitého odvolacieho prieskumu napadnutého rozhodnutia odvolacím súdom, ale predovšetkým zodpovedajúcej obrane účastníkov konania voči východiskám, úvahám a záverom súdu prvej inštancie. Rozhodnutie okresného súdu napriek značenému rozsahu nie je dostatočne konkrétne, obsahuje veľa všeobecných úvah (bez ich premietnutia do jednotlivostí súdenej veci) a taktiež konštatovaní súdu bez ich primeraného vysvetlenia. Účastníci konania i odvolací súd rozhodujúce stanoviská a k nim vedúce východiská a úvahy okresného súdu tak môžu viac menej len dedukovať, či predpokladať; čo však odporuje významu práva na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia.
14. Okrem citácií uvedených už v časti popisujúcej rozhodnutie okresného súdu je vhodným príkladom na ilustráciu až zmätočnosti napadnutého rozhodnutia veta uvádzajúca rozhodovanie okresného súdu o trovách konania (záver strany 15 a úvod strany 16 odôvodnenia): ... „i keď priamo vo výroku rozsudku nie je konštatovaná zodpovednosť navrhovateľa práve z dôvodov hodných osobitného zreteľa, v tomto

prípade, že navrhovateľ nedisponoval zjavne informáciou, či odporca 1/ spravuje webový portál <http://www.sme.sk> a preto takýto rozsudočný petit by bol nevykonateľný, avšak jednoznačne z vykonaného dokazovania vyplýva, že odporca 1/ túto skutočnosť zverejnenia uvedených správ nepopieral, iba zaujal postoj, že ide o správanie, ktoré nezasiahlo do osobnostných práv navrhovateľa.“

15. Rozpornosť napadnutého rozsudku ešte vzrástla vydaním dopĺňacieho rozsudku. Zatiaľ čo v prvotnom rozhodnutí okresný súd konštatuje minimálne „spoluzodpovednosť“ odporcu 1/ a odporcu 2/ a povinnosť „prieskumu“ aj oficiálnych tlačových správ, tak v dopĺňacom rozsudku uvádza, že odporcovia 1/ a 2/ zverejnili len informácie poskytnuté „oprávneným“ a za tieto zodpovedá odporca 3/. Nadväzne - odhliadnuc od použitia obdoby trestnoprávneho inštitútu upustenia od potrestania (dostatočnosť prejednania veci pred súdom) vo vzťahu k odporcovi 1/ - je diskutabilné, na čom je následne založená povinnosť odporcu 2/ zverejniť ospravedlnenie, resp. povinnosť odporcov 1/ a 2/ nahradiť trovy konania (navyše bez ohľadu na individuálnu mieru úspechu jednotlivých účastníkov v konaní).
16. Opodstatnenou je i odvolacia námietka nejasnosti záveru okresného súdu o „drobných pochybeniach“ vyplývajúcich z výsledkov kontrol. Okresný súd totiž len absolútne všeobecne hovorí o kontrole za obdobie rokov 2006 a (zrejme až - pozn. odvolacieho súdu) 2010 bez toho, aby uviedol akékoľvek konkrétne zistenia, pričom minimálne výsledky kontroly z 30.7.2010 nevykazujú znaky iba drobných pochybení. Vzhľadom na „najväčšiu zodpovednosť“ odporcu 3/ je pritom primeranosť prezentovania zistení výsledkov kontrol odporcom 3/ pomerne zásadná.
17. Obdobne nie je dostatočným zdôvodnenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy odkazom na primeranosť jej výšky požadovanej navrhovateľom. Hoci výška konkrétne nemajetkovej ujmy je otázkou voľnej úvahy súdu, nemôže ísť o prejav svojvôle; naopak, konajúci súd musí jasne vymedziť úvahy a východiská vedúce k určitému záveru/konkrétnej výške. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku ako rozhodujúca sa javí nemožnosť navrhovateľa získať zamestnanie. Bez ohľadu na skôr majetkový charakter/dopad daného hľadiska, pokiaľ okresný súd (minimálne v prvotnom rozsudku) konštatoval „spoluzavinenie“ všetkých odporcov, chýba zodpovedanie otázky primeranosti navrhovateľom požadovanej výšky; keďže okresný súd zároveň zamietol uloženie povinnosti nahradiť nemajetkovú ujmu voči odporcom 1/ a 2/, od ktorých navrhovateľ rovnako a na základe totožných (tvrdených) dôsledkov požadoval (ďalšiu) nemajetkovú ujmu po 8.298,48 eur.

18. Hoci okresný súd konštatuje vykonanie dokazovania aj listinami, v priebehu jednotlivých pojednávaní k uvedenému zákonom predpokladaným spôsobom (§ 129 ods. 1 O.s.p.) nedošlo; resp. minimálne zo zápisníc o pojednávaní uvedené rozhodne nevyplýva. Totiž len v zápisnici z 12.5.2012 je obsiahnuté veľmi všeobecné vyjadrenie, že súd/samosudkyňa oboznámil/a dôkazy založené v spise. V neskoršom štádiu prejednávania už absentuje i takéto všeobecné konštatovanie vo vzťahu k listinám predložených stranami sporu po predmetnom pojednávaní.
19. Z obsahu spisu taktiež nevyplýva, že by okresný súd opakovaný výsluch svedka Q. zamietol výlučne a prioritne z dôvodu jeho nadbytočnosti. Po tom, ako uvedenú požiadavku odporca 3/ vzniesol aj písomne (č.l. 425), bol vykonaný pokyn sudcu na predvolanie menovaného na pojednávanie nariadené na deň 17.4.2014; to znamená, že okresný súd považoval za potrebné menovaného opakovane vypočuť. Vzhľadom na požiadavku navrhovateľa o odročenie dotknutého pojednávania okresný súd pôvodne mienil „odvolať“ tento termín pojednávania (nový termín mal byť nariadený na deň 12.6.2014 o 9.30 - úpravu sudcu č.l. 428 z opaku), keďže však následne navrhovateľ túto požiadavku vzal späť, zostal v platnosti pôvodný termín a bolo expedované aj predvolanie svedkovi Q. (zo spisu nie je možné jednoznačne ustáliť, kedy k uvedenej expedícii došlo). Z úradného záznamu z 16.4.2014 je zrejmé, že svedok sa uvedeného dňa ospravedlnil z účasti na pojednávaní vzhľadom na krátky čas od doručenia predvolania. Inými slovami, opakované nevypočutie Ing. Q. nebolo ani tak dôsledkom jeho nadbytočnosti, ako skôr dôsledkom popísaných okolností viažucich sa k termínu pojednávania dňa 17.4.2014 a ambície okresného súdu meritórne vec ukončil práve na označenom pojednávaní.
20. Nielen vzhľadom na (pomerne logickú) argumentáciu odporcu 3/ o tom, že tomuto svedkovi nemohol klásť otázky, keďže v čase jeho výsluchu ešte nebol účastníkom konania, ale predovšetkým s poukazom na tvrdenú možnosť excesu osoby oprávnenej konať, resp. poskytovať informácie v mene odporcu 3/ krajský súd sa domnieva, že opakovaný výsluch menovaného je potrebný.

21. S poukazom na to, že konanie v súdenej veci prebieha už (relatívne) dlhšiu dobu, krajský súd napriek prioritnému dôvodu zrušenia veci spočívajúcemu v nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia uvádza niekoľko poznámok, ktoré je potrebné mať na zreteli pri ďalšom prejednávaní a rozhodovaní v súdenej veci.

· Ústavný zákon č. 357/2004 Z.z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcii verejných funkcionárov nie je možné vo vzťahu k nárokom na ochranu osobnosti vykladať tak, že len osoby, resp. funkcionári vymedzení v dotknutom právnom predpise sú kritizovateľní z hľadiska kritéria verejnosti, resp. verejného záujmu. Uvedené je dostatočne zrejmé z predmetu úpravy označeného ústavného zákona vymedzeného v jeho článku 1. Predovšetkým však z rozsiahlej judikatúry, či už vnútroštátnych orgánov alebo Európskeho súdu pre ľudské práva je zrejmý výrazne širší význam termínu verejný záujem.
· Len skutočnosť, že v určitej oficiálnej tlačovej správe je použitý termín „nečestný“, resp. „skorumpovaný“, neznamená (tak ako to minimálne naznačuje okresný súd), že novinár (v širšom význame šíriteľa informácií), ktorý dotknutú informáciu preberá, je povinný preskúmať jej vecnú správnosť, resp. dôvodnosť. Uvedené by v konečnom dôsledku viedlo k tomu, že o javoch, ktoré sú postihnuteľné trestným právom, by bolo možné písať až v štádiu právoplatnosti jednotlivých rozhodnutí, čo rozhodne nekorešponduje s významom základného práva na slobodu prejavu a šírenie a získavanie informácií.
· Nepodanie trestného oznámenia, prípadne návrhu na disciplinárne konanie, či návrhu na náhradu škody v zmysle pracovnoprávnych, resp. občianskoprávnych predpisov samo o sebe neneguje výsledky kontroly konštatujúce určité pochybenia. Pri vyhodnotení povahy pochybení, je nutné jednoznačne vymedziť, ktoré konkrétne závery, ktorej konkrétnej kontroly konajúci súd posudzuje a z akých dôvodov ich považuje napr. za drobné. Prioritne je však významným záver, či termíny použité oznamovateľom výsledkov kontroly zodpovedajú jednotlivým zisteniam.
· Skutočnosť, že niektorý zo svedkov je príbuzným niektorého z účastníkov automaticky neznamená, že takáto svedecká výpoveď by nemala byť vierohodná. Len na okraj krajský súd v tejto spojitosti uvádza, že výpoveď dcéry navrhovateľa je svojim obsahom viac právnou argumentáciou ako svedeckou výpoveďou; čo vyplýva (zrejme aj) z profesijného zamerania JUDr. P. Q.. Hoci zásah do osobnostných práv sa prejavuje taktiež vo sfére súkromného/rodinného života dotknutého subjektu, z hľadiska úspešného uplatnenia ochrany osobnosti je významným prioritne objektívne kritérium, a nie bezprostredné subjektívne prežívanie dotknutej osoby, či jej blízkych.
· Pri rozhodovaní o náhrade trov konania je základom miera úspechu strán v konaní a uložiť povinnosť náhrady trov konania nie je možné na základe existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa. Uvedené kritérium má iba (opačný) význam, t.j. umožňuje súdu nepriznať náhradu trov konania v prípade, kde by inak bola prisúdená. Taktiež je dôvodnou argumentácia odvolateľa o tom, že povinnosť náhrady trov konania nemôže znášať niekto, kto ani nebol jeho účastníkom; čo platí aj pre prípad, že konkrétny subjekt je účastníkom konania iba po určitý čas.

22. Úlohou okresného súdu v ďalšom postupe v konaní bude vykonať dokazovanie zákonom predpísaným spôsobom, rešpektovať vyššie uvedené intencie odvolacieho súdu a predovšetkým svoje rozhodnutie náležite zdôvodniť. Krajský súd zdôrazňuje, že účelom odôvodnenia nie je podrobne popísať celý priebeh konania, ale prioritne vysloviť jednoznačné preskúmateľné (skutkové i právne) závery konajúceho súdu, vrátane úvah, ktoré k nemu viedli.

23. Toto rozhodnutie bolo vydané pred 1.7.2016, t.j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, čomu zodpovedá i procesný postup a rozhodovanie odvolacieho súdu. K písomnému vypracovaniu uznesenia však dochádza za účinnosti „nového“ procesného predpisu - zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok. Vzhľadom k nie celkom jednoznačným prechodným ustanoveniam (osobitne § 470 ods. 1, ods. 2 veta prvá CSP) odvolací súd v rámci písomného vyhotovenia rozhodnutia čiastočne zohľadnil aj aktuálnu právnu úpravu; napr. číslovanie odsekov odôvodnenia, či podpísanie rozhodnutia všetkými členmi senátu.

24. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie n i e j e prípustné.